

РЕШЕНИЕ

№ 1308

гр. София, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 20.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **9174** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на член 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с член 172, алинея 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на П. М. С. с постоянен адрес в [населено място], район М., [жк], [жилищен адрес] подадена чрез адв. Ц. С. от САК, срещу Заповед № 3587/222-4332-004841 от 11.09.2022 г., издадена от В. С. на длъжност мл. автоконтрольор, 02 група, 02 сектор, отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), за налагане на принудителна административна мярка (ПAM) по чл. 171, т. 2а, буква „б“ ЗДвП - „прекратяване на регистрацията на МПС“, с табели с регистрационен номер: СВ3269МА, за срок от 6 месеца.

Оспорващият поддържа становище за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваната заповед, поради противоречието ѝ с материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Аргументите в жалбата по съществуващото си са твърдения, оправдаващи поведението на жалбоподателя във връзка с невземането на кръвна проба за извършване на медицинско изследване за установяване на употребата на алкохол, поради отказ на медицинските лица в УМБАЛ „Св. А.“, което обстоятелство, наред с отказа за тестване с техническо устройство по време на полицейската проверка, сочело, че не били доказани материалноправните предпоставки за прилагане на ПAM по чл. 171, т. 2а, буква „б“ ЗДвП. В с.з. процесуалният представител на оспорващия излага, че умишлено не е допуснато вземането на кръв от доверителя му. Сочи, че той нямал никаква вина за това, че не е

изпълнена процедурата. Намира, че не е доказана употребата на алкохол, поради което обжалваната заповед е незаконосъобразна и като такава моли да бъде отменена. Ответникът - В. С. на длъжност мл. Автоконтрольор, 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се явява в съдебно заседание и не се представлява. Не изразява становище по основателността на оспорването.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по основателността на оспорването.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 11.09.2022 г. срещу П. М. С. е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с бл. № 765756 за това, че на посочената дата, в 22:30 часа, в [населено място], [улица]– локал с посока на движение от номер 311 към [улица], е управлявал лек автомобил „Б.“ с регистрационен номер СВ3269МА, закупен на 02.08.2022 г. от М. Ц. В., като на кръстовището с [улица]е спрял за проверка. Водачът е отказал да му бъде извършена контролна проверка с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с номер ARPM-0398 за установяване на употреба на алкохол. В АУАН допуснатото нарушение е квалифицирано като такова по чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП – отказва проверка с техническо средство за установяване на употреба на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. Издаден е талон за медицинско изследване с № 086320 за МБАЛ „Св. А.“.

Считайки, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП, ответникът е издал процесната Заповед № 3587/222-4332-004841 за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, буква „б“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на МПС, с табели с регистрационен номер: СВ3269МА, за срок от 6 месеца. Отнети са свидетелство за регистрация на МПС част II №[ЕИК] и табели с регистрационен номер: СВ3269МА.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал.1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е приложена Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи за определяне на служби за

контрол по ЗДвП – структури на МВР. На основание чл. 165 с.з. и чл. 33, т. 9 ЗМВР, с т. 3 от заповедта областните дирекции на МВР и СДВР са определени да осъществяват контрол по ЗДвП. Предвид законовата делегация на чл. 172, ал. 1 ЗДвП директорът на СДВР, със Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г., е определил длъжностните лица, оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП, сред които по т. 1 – държавни служители от отдел „Пътна полиция“ при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР, каквато длъжност изпълнява издателят на Заповед № 3587/222-4332-004841. Следователно проверяваният индивидуален административен акт изхожда от компетентен орган.

Спазено е изискването за форма – в заповедта са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Същата е мотивирана с конкретни прояви на жалбоподателя, които изпълват състава на административно нарушение, за което е съставен АУАН. Съобразно съдържането на акта съдът намира, че административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание. Упражнената компетентност е мотивирана от установяването, че жалбоподателят, като водач, е управлявал МПС, като при проверка за употреба на алкохол отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или тест за установяване концентрацията на алкохол.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваността на акта, включително такива, които да са ограничили правото на защита жалбоподателя.

Оспорената заповед е и материално законосъобразна.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство“ на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Няма спор, че жалбоподателят е собственик на превозното средство, по отношение на което е предприета ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП. Не се оспорва и това, че същият е управлявал МПС на датата на съставяне на АУАН – 11.09.2022 г., като при спиране от контролните органи е отказал да му бъде извършена проверка за алкохол с техническо средство "Алкотест Дрегер 7410". Няма спор и за това, че на жалбоподателя е издаден талон за медицинско изследване № 086320, връчен му в 23:20 часа, като с него е уведомен, че следва да се яви до 45 минути в МБАЛ „Св. А.“ за вземане на кръвна проба за медицинско изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му. В съдебното производство се описва

хронологията на събитията след издаването на талона и пристигането на жалбоподателя в МБАЛ „Св. А.“. Излагат се множество оправдаващи поведението на С. обстоятелства, които обективно не променят безспорния факт, че на жалбоподателя не е взета кръвна проба и не е изпълнено медицинското изследване, поради което ответникът е заключил, че са налице предпоставките за издаване на оспорената заповед с правно основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП.

Изводът на ответника е правилен и съответен на събраните по делото доказателства. Съдът намира, че жалбоподателя само формално се е съгласил да бъде изследван за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта, но не е изпълнил указанията на проверяващите и не дал кръвна проба в лечебното заведение в указания в талона срок от 45 минути. Този срок е изрично регламентиран в чл. 6, ал. 6, т. 2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, и се отнася за хипотези като настоящата, когато нарушението е извършено на територията на населеното място, в което се намира мястото за установяване с доказателствен анализатор или за извършване на медицинско изследване и за вземането на кръв и урина за химическо или химико-токсикологично лабораторно изследване.

В случая талонът за изследване е бил връчен на лицето в 23.20 часа, видно от отбелязаното в него /л. 10 от делото/, като е определено време от 45 минути за изпълнението му. Това време, предвид и на намаления трафик в тези часове на нощта, е достатъчно жалбоподателят да се придвижи от мястото на проверката – [населено място], [улица], в посока [улица], кръстовището на [улица], до УМБАЛ „Св. М.“ на [улица], за да изпълни разпореждането на проверяващите полицейски органи и да се яви за медицинското изследване. Ирелевантни са причините за забава на жалбоподателя, който сам се е поставил в положение да му бъде отказана кръвна проба, явявайки се след указаното му време, поради което всички твърдения по случая с посещението му в УМБАЛ „Св. А.“ очевидно целят да оправдаят поведението му, показващо единствено отказ да бъде проверен за употреба на алкохол.

Поведението на жалбоподателя показва явно незачитане на установения ред и авторитет на проверяващите органи и това се потвърждава от съдържанието на изготвената до началника на ОПП СДВР докладна записка за отказано съдействие от водач със съмнение за употреба на алкохол. В нея е описан случая с извършената проверка, довела до съставянето на АУАН и ЗПАМ. Проверката е предприета във връзка с движещото се по пътя, криволичейки ППС, управлявано от П. М. С., който сам е потвърдил, че е употребил „едно малко уиски“.

Налице е едновременно отказ за извършване на проверка с техническо средство тест и неизпълнение на медицинско изследване за установяване на алкохол в кръвта. Същевременно, необходимо е само едно от двете, за да е налице материално правната предпоставка за приложение на принудителната административна мярка – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство. Това следва от съдържанието на приложената от ответника норма на чл. 171, т. 2 а, б. "б" ЗДвП, съгласно която прекратява се регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен

анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Именно това е правното основание за издаване на оспорената заповед при установеното наличие на предпоставката за приложението на тази мярка – отказ за извършване на проба с техническо средство и отказ за извършване на медицинско изследване за установяване на алкохол в кръвта, като нормата изисква само едно от двете алтернативно да се е проявило.

Съдът намира, че ответникът правилно е издирил и приложил материалния закон при точно установена фактическа обстановка. Успоредно с това, е съобразена приложената мярка и с целта на закона - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят на административните нарушения, извършвани от водачи, управляващи моторни превозни средства след употреба на алкохол и/или наркотични вещества. Наложена мярка е в минимално предвидения от закона срок от 6 месеца, поради което съдът намира, че мярката е съразмерна на преследваната от закона цел и не ограничава правата на субекта повече от необходимото за постигане на целения от закона резултат.

В обобщение съдът намира оспорването на П. М. С. за неоснователно и следва да се отхвърли. Проверяваната Заповед № 3587/222-4332-004841 е издадена от компетентен орган, в предписаната от закона писмена форма, при наличие на фактическо основание за приложение на чл. 171, т. 2а, б. "б" ЗДвП, при съобразяване с целта на закона, поради което е законосъобразна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град, III отделение, 75-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. М. С. срещу Заповед № 3587/222-4332-004841 от 11.09.2022 г., издадена от В. С. на длъжност мл. Автоконтрольор, 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, за налагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, буква „б“ от Закона за движението по пътищата.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. второ от Закона за движението по пътищата.

СЪДИЯ: